

Nam Cali đón tiếp anh chị Lê Nguyễn Thông

Nguyễn văn Luân + Nam Đào

Anh Lê Nguyễn Thông, khóa 11, là người đã có chân trong ban biên tập của AHCC từ nhiều số gần đây. Một sự tình cờ là anh chị Thông, từ bên Úc qua chơi, khi đi ngang qua nam Cali, anh có viết một email bâng quơ rằng tôi đang du lịch ở bên Mỹ, nếu các anh có thì giờ thì cho gặp.

Email của anh Thông làm tôi nhớ đến hai câu thơ nhưng lại không rõ xuất xứ từ đâu:

“Bấy lâu vắng khách má đào,
Hỏi người còn nhớ chút nào hay không?”

Thế là một cuộc họp mặt được thành hình do sự sốt sắng của anh Nguyễn ‘Phước’ Thúc Minh (*), trong lúc anh chủ nhiệm Ái Văn còn đang dẫn chị Văn đi Yellowstone nghỉ mát, anh Thiệp thì còn đang bận công việc trên San Jose, nên đã là xử lý thường vụ chủ nhiệm kiêm xử lý thường vụ chủ bút, đứng ra tổ chức.

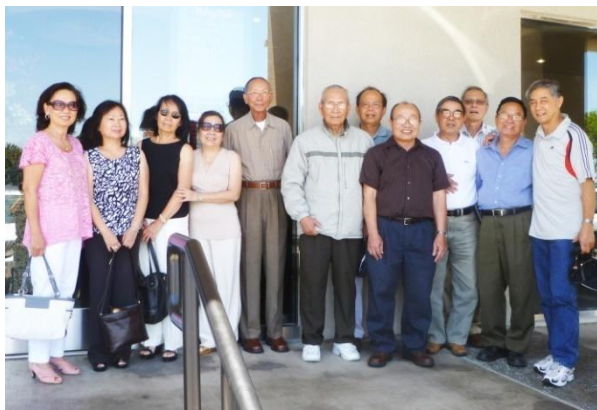
Ngày giờ được ấn định là 12 giờ trưa ngày 20 tháng 7 tại nhà hàng Thuận Kiều, góc đường Brookhurst và Westminster. Tuy rằng một cuộc họp mặt bỏ túi và khẩn cấp, vì chỉ loan báo 3 ngày trước, nhưng chúng tôi cũng quy tụ được nguyên một bàn gồm các anh chị Lê Nguyễn Thông, Nguyễn ‘Phước’ Thúc Minh, Ái Văn và Đào Tự Nam. Về phía “con trai” (vì bà xã không đi được) thì có các anh Đồng Sĩ Tùng,

Hoàng Đình Khôi, Mai Trọng Lý, và tôi Nguyễn văn Luân trốn sở đi chơi.

Đây là một dịp rất tốt, nhờ thế mà tôi được biết anh Thông cũng ở gần bên anh chị Ứng Sơ và chị Trương Công Thiện, lúc trước làm chung ở Tòa Đô Chánh Sài Gòn. Tôi rất mừng nghe tin anh chị Sơ khỏe mạnh, và chị Thiện tuy anh đã mất nhưng vẫn còn sinh hoạt chung với các AH Úc châu.

Thực là một dịp bằng vàng, vì email qua lại mãi, thì cũng không bằng một lần gặp mặt. Và nhìn thấy mặt thì cũng vẫn chưa bằng được ngồi hàn huyên ăn uống dù chỉ là một ly trà nhạt.

Từ trái qua phải: Các chị Nam, Thông, Văn, Minh; các anh Tùng, Khôi, Luân, Minh, Lý, Văn, Nam và Thông

Sắp chia tay nhau, thì Anh Lý lại khêu đi “soi” cà phê Tây tại Le Boulangerie, là một tiệm “to go” nổi tiếng trên đường Brookhurst, chỉ trừ chàng Luân trốn sở đi ăn lên nên phải về ngay, và vợ chồng Nguyễn Thúc Minh có job “on call” của con, không được thưởng thức ly cà phê độc đáo. Giờ cà phê khác giờ ăn, chuyện trò như pháo nổ, chuyện chính “chị”, chính “em”, dĩ nhiên là chính “em” nhiều hơn, rồi thì chuyện mấy Mụ soccer Mỹ đá phạt đền vì giờ háng cao quá nên bị Mụ Thủ Môn Nhật đón bắt được và để bị thua đau. Tuy nhiên, dù chuyện

trò hăng say nhưng vẫn đề ý đến khổ chủ, anh Lý hình như uống cà phê “tháng” ở đây hoặc có gì... gì với “cụ bà chủ”, nên không thấy anh trả tiền, có lẽ được free chăng! Nghi lắm! Cũng muốn “méc” với Mệ Lý, nhưng vì được uống cà phê free, nên tha cho Ôn Lý đây nhé.

Cuộc vui nào cũng chóng tàn, chúng tôi đành “gạt lẹ” chia tay, hẹn gặp lại Anh Chị Thông một dịp khác, bao lâu nhỉ? 10, 20, 30 hoặc 50 năm sau? Ở đâu nhỉ? Khó nói lắm...

Chúng tôi ở vùng Nam Cali này, còn sống là còn vui, còn ăn còn nhậu dài dài, còn mong được đón tiếp các á hữu năm châu.

*Ghi chú: *: Trong lần đi du ngoạn chung trên tàu NCL, 2011, gồm các AHCC khóa 2, 3, 4, 5 và 6, anh Văn có giải thích tại sao tên lại chỉ có hai chữ và phải chăng anh họ Ái, thì anh trả lời tên thật là Nguyễn Phước Ái Văn, nhưng bỏ đi hai chữ đầu. Anh Minh đã nhanh nhẩu nói, “chữ Phước (gốc Hoàng Tộc) hay thế mà bạn bỏ đi, nên tôi xin thêm vào tên tôi”, thế là từ đó chúng tôi quen gọi Nguyễn ‘Phước’ Thúc Minh.*

BUỔI TẬP TRÊN ĐỒI

*(Tương lai hồng gác lại
Mang lấy nghiệp chinh nhân)*

*Nơi đây Tạng Nhơn Phú
Có đỉnh đồi Ba mươi
Hôm nay giờ chiến thuật
Biêng học nhớ em thôi
Trên đồi nhiều sồi đỏ
Anh nhật sắp tên em
Chữ NGA hiền xinh xắn
Mỗi nhìn một thương thêm*

*Hoàng hôn màu tím nhạt
Lặng lẽ đồi Ba mươi
Chim đêm bay xào xạc
Trăng lên thật tuyệt vời
Lung trời màu áo cười
Cây đồi lá lao xao
Thương em ngoài Huế lắm*

*Nhớ em nhìn trăng sao
Anh tưởng vào xứ mộng
Cùng em viếng Nguyệt-Đình
Chân em đời cung lạnh
Trăng sao cười lung linh*

*Mộng hồn chưa kịp hái
Chiến thuật giờ đã tan
Đưa anh về thực tại
Trên lưng nặng hành trang
Đồi Ba mươi,
Đồi Ba mươi
Trăng lên một mình chơi với
Nhu một mình em
Nhu một mình anh
Hai nơi buồn nhớ lắm!...*

*Thù Đức, Tháng 01-1964
Tô Hữu-Quy*